

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

та інші університети, утвердили принципи науковості, системності й гуманізму у вивченні права. Сьогодні римсько-правова спадщина залишається спільним надбанням України, Європейського Союзу та Великої Британії, поєднуючи континентальну й англосаксонську традиції на засадах поваги до права, справедливості та людської гідності. Збереження й розвиток римсько-правових студій у системі вищої освіти України є не лише даниною історії, а й необхідною умовою інтеграції до європейського освітнього простору, формування високопрофесійного та культурно зрілого правника нового покоління.

Список використаних джерел

1. Zadorozhnia H., Mykhtunenko V., Kovalenko H. Protection of Information Sovereignty as an Important Component of the Political Function of the State. *International Journal of Computer Science and Network Security*. 2021. Vol. 21, Issue 9. P. 151–154.
2. Задорожний Ю. А. Основи римського приватного права: навч. посіб. Київ: Істина, 2012. 344 с.
3. Правові системи сучасності. Глобалізація. Демократизм. Розвиток / В. С. Журавський та ін. Київ: Юрінком Інтер, 2003. 296 с.
4. Іваній О. М. Історичні засади відродження та популяризації римського права середньовічними університетами. *Освітologia*. 2016. № 5. С. 23–27. URL: <https://doi.org/10.28925/2226-3012.2016.5.2327>

Гребенюк Д. О.

доктор філософії у галузі права,
доцент кафедри міжнародного та європейського права
Національного університету «Одеська юридична академія»

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОЇ СПІВПРАЦІ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ КРИЗЬ ПРИЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ОСВІТУ

У сучасних умовах глобалізації та формування нового рівня суспільства вища освіта стає не лише інструментом професійної підготовки, а й одним із ключових чинників соціально-економічного розвитку держав, забезпечення демократичних цінностей і реалізації основоположних прав людини. Вбачається, що одним із таких прав, що має універсальний характер, є право на освіту, визнане та гарантоване низкою міжнародно-правових актів як універсального, так і регіонального характеру. У контексті вищої освіти дана категорія прав набуває особливої ваги, адже безпосередньо пов'язана з доступом до якісної, інклюзивної та академічно мобільної системи знань, що відповідає вимогам сучасного світу.

Характерно, що розвиток міжнародної співпраці у сфері вищої освіти є важливою складовою глобальних інтеграційних процесів. Створення Європейського простору вищої освіти, ініціативи ЮНЕСКО, Ради Європи, Організації економічного співробітництва та розвитку, а також діяльність міжнародних акредитаційних агенцій сприяють виробленню спільних стандартів якості, прозорості та взаємного визнання кваліфікацій. Ці процеси формують оновлену архітектуру освітнього простору, у межах якої міжнародно-правові норми дедалі тісніше переплітаються з національними системами освіти.

Як слушно зауважено у вислові: «Кожне покоління лишає слід. Освіта визначає — який» [1]. Ця думка відображає сутність сучасних трансформаційних процесів у сфері освіти, саме через освіту людство формує не лише фахові компетентності, а й світоглядні орієнтири, що визначають майбутнє глобальної спільноти. У цьому контексті показовим є створення Глобальної платформи саміту перших леді та джентльменів, яка об'єднує ініціативи з різних держав світу задля розбудови доступного, якісного та справедливого освітнього простору. Цей інструмент м'якої сили є прикладом того, як міжнародна співпраця у сфері освіти набуває гуманітарного виміру, стаючи не лише інструментом розвитку, але й простором для реалізації фундаментального права кожної людини — права на освіту.

Традиційно завданнями міжнародної співпраці у цій сфері виступають організація та практична реалізація процесів інтеграції національної системи вищої освіти до світового освітнього простору, забезпечення взаємного визнання кваліфікацій, підтримка академічної мобільності та послідовна імплементація міжнародних договорів, що мають пріоритет над нормами внутрішнього права. У результаті таких процесів відбувається формування спільних механізмів гарантування якості освіти, що безпосередньо сприяє реалізації права людини на освіту відповідно до міжнародних стандартів. Принципи міжнародного співробітництва у сфері вищої освіти мають комплексний характер, з одного боку, вони спираються на основоположні принципи державної освітньої політики, а з іншого — узгоджуються з принципами міжнародного та адміністративного права. Саме це відображає міждисциплінарний зміст, що поєднує правові, управлінські й гуманітарні підходи до регулювання освітньої діяльності [5, с. 118–119].

Достатньо інформативною є думка українських вчених про те, що інтерактивні технології є не менш важливим аспектом і стають ключовим інструментом модернізації вищої освіти, забезпечуючи її якість, гнучкість і відповідність викликам цифрової доби. Цифровізація та глобалізація відкривають нові можливості для реалізації права на освіту, розширюючи доступ до знань і створюючи рівні умови для всіх здобувачів. Використання онлайн-платформ, мультимедій-

них ресурсів та проблемно-орієнтованого навчання сприяє розвитку критичного мислення, комунікаційних навичок і міжкультурної взаємодії [4, с. 350]. Не дивно, що глобалізація освітнього простору через цифрові технології знижує соціальні бар'єри, формує нові моделі міжнародної співпраці та поглиблює гуманітарний вимір права на якісну освіту. Тому гнучке поєднання традиційних і дистанційних форматів навчання забезпечує інклюзивність та підвищує глобальну конкурентоспроможність освітніх систем.

На даному етапі варто зазначити, що національна правова реальність говорить про те, що достатньо ефективно задіяний механізм як автономії закладів вищої освіти, гарантований державою відповідно до Закону України «Про освіту» [3]. Цей аспект охоплює організаційну, академічну, кадрову та фінансову сфери діяльності, проте реалізується в межах, визначених чинним законодавством, що забезпечує баланс між академічною свободою та державним регулюванням. Наступна особливість вбачається саме в імперативному характері багатьох міжнародних домовленостей у сфері вищої освіти. Реалізація участі університетів у міжнародних рейтингах, наукових базах даних чи публікаційних платформах часто потребує укладання угод за умовами, визначеними іноземними партнерами. Це відображає асиметрію у правовому регулюванні міжнародної освітньої взаємодії та потребує подальшого нормативного врегулювання. Також домінуючою думкою в науковому просторі залишається зростання ролі світових рейтингів університетів, які дедалі частіше впливають на національні механізми оцінювання якості освіти. Так само, відповідно до Закону України «Про вищу освіту» однією з умов надання закладу статусу дослідницького університету є його присутність у міжнародних рейтингах, визначених Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти [2]. Це свідчить про поступову інтеграцію українських університетів до глобального академічного простору та посилення значення міжнародних стандартів якості освіти [6, с. 135–136].

Підсумовуючи, варто зазначити, що розвиток міжнародної співпраці у сфері вищої освіти становить один із ключових векторів реалізації права людини на освіту в сучасному глобалізованому світі. Україна, інтегруючись у європейський та світовий освітній простір, поступово формує власну модель участі у міжнародних освітніх процесах, засновану на принципах академічної свободи, автономії закладів освіти, рівного доступу до якісних знань та визнання кваліфікацій. Дослідження засвідчують, що міжнародна співпраця у сфері вищої освіти не лише виконує функцію академічного обміну чи наукового партнерства, а й має високий правозабезпечувальний вимір, спрямований на реалізацію фундаментального права, а саме права на освіту. Цей механізм сприяє гармонізації національного законодав-

ства з міжнародними стандартами, утвердженню єдиних критеріїв якості освіти, розширенню міжкультурного діалогу та академічності мобільності. Разом із тим подальший розвиток міжнародної співпраці потребує певного оновлення правових та інституційних механізмів. Вбачається необхідність у вдосконаленні національного законодавства у зазначеній сфері, особливо в контексті визнання результатів навчання та спільних програм. І характерною залишається позиція щодо посилення інституційної співпраці з міжнародними організаціями у частині забезпечення академічних прав, прозорості процедур акредитації та гарантій якості освіти.

Список використаних джерел

1. Global Campaign: «Every generation leaves its mark. Education shapes its legacy». The Summit of first Ladies and Gentlemen Global Platform. URL: <https://summitflg.org/en/summit-2025-campaign/> (дата звернення: 31.10.2025).
2. Про вищу освіту : Закон України від 22.09.2025 1556-VII. URL: [hhttps://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text) (дата звернення: 31.10.2025).
3. Про освіту : Закон України від 31.10.2025 № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 31.10.2025).
4. Семенишина І. В. та ін. Сучасні тенденції у вищій освіті: роль інтерактивних технологій у покращенні освітнього процесу. *Суспільство та національні інтереси*. 2025. № 12. С. 340–354.
5. Сербенюк С. О. Завдання та принципи міжнародного співробітництва у сфері вищої освіти в Україні. К., 2025. С. 113–121
6. Сербенюк С. О. Сутність та особливості міжнародного співробітництва у сфері вищої освіти в Україні. *Law and Safety*. 2025. Т. 98. № 3. С. 130–141.

Дронов В. Ю.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародного та європейського права
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРАВО НА СПОРТ І ОСВІТУ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ: БРИТАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТ ТА ДОСВІД НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»

Спорт та освіта традиційно пов'язані. І цей зв'язок має багато різноманітних проявів — від занять з фізичного виховання до багатьох інших. Серед останніх: створення університетських команд з багатьох видів спорту, проведення універсіад та інших змагань серед

Бугаєць А. С. Українсько-британське партнерство в сфері якості вищої освіти	379
Варшківна Н. В. Про підходи у викладанні лінгвокраїнознавства	383
Войтович П. П. Особистість як основний орієнтир освітнього процесу	387
Глиняна К. М. Римське право як основа формування правничих традицій у системі вищої освіти України, ЄС та Великої Британії	390
Гребенюк Д. О. Розвиток міжнародної співпраці у сфері вищої освіти крізь призму забезпечення права на освіту	393
Дронов В. Ю. Право на спорт і освіту у міжнародному праві: британсько-український контекст та досвід Національного університету «Одеська юридична академія»	396
Єрмоменко С. В. Технології штучного інтелекту у формуванні дослідницьких компетентностей студентів-філологів	399
Задерейко О. В. Особливості пошуку наукової інформації з застосуванням систем штучного інтелекту	401
Іванійчук Т. Ю. Реалізації політик відкритості в науковому просторі епохи AI: британський та український досвід	405
Канєнберг-Сандул О. К. Академічна доброчесність як основний принцип освіти	411
Капустян І. В. Платформа Moodle як інструмент інноваційної трансформації освітнього середовища закладів вищої освіти	414
Ковальова К. О. Інтеграція наукових досліджень в освітній процес як засіб розвитку наукових навичок студентів	417
Козак Т. Б. Роль освіти у відбудові України	420